

LEESLUISTERBOEK

LUISTER IK HEB EEN VERHAAL VOOR JE

ZOALS VERTELD OP
GOLFBREKER RADIO

REDACTIE
AAT VAN DER HARST
EN ROELOF MEIJER

INHOUD

Inleiding **7**

De redactie **8**

Poolzee	<i>Wibe Veenbaas</i> 9
Echt boos	<i>Thjum Arts</i> 12
De verhalenverteller en het verhaal	<i>Raymond den Boestert</i> 14
Avontuur of gekkenwerk?	<i>Cees Stolwijk</i> 17
De Arend en de kip	<i>Cocky Fortuin-van der Spek</i> 20
Aan tafel	<i>Esther Kornalijslijper</i> 22
Spiegelbeeld	<i>Caroline Nelissen</i> 24
Nornagest, de skald	<i>Philip van der Zee</i> 27
Zien	<i>Britt Das</i> 30
De koppeltjestied	<i>Inge Vos & Harald Ket</i> 32
Hoe de Borodoedoor ontstond	<i>Kitty Legtenberg-Lucassen</i> 35
Blikrichting	<i>Ad Dijkstra</i> 38
Tot de zon opkomt	<i>Mirjam Nugteren</i> 40
De Wolkenprinses	<i>Sanne Kabalt en Elise Schouman</i> 43
Mijn held	<i>Coen Molenveld</i> 46
Het verhaal en de waarheid	<i>Dick van der Pijl</i> 48
Ode aan de twijfel	<i>Oukje den Hollander,</i> <i>Marijn Claes & Frank Siera</i> 51
Over Rome, de rozenkrans en vertrouwen	<i>Hilde Backus</i> 55
Hoe ik gered werd door een god waar ik niet in geloof	<i>Marnel Breure</i> 58
Wat er komt van bevend riet	<i>Melanie Plag</i> 60
Gastvrijheid	<i>Bas van den Berg</i> 62
Over violen, kathedralen en meespelen	<i>Frits Roelofs</i> 65
Natura Mystica	<i>Annemieke Vermeulen</i> 68
100 mijl lopen...	<i>AnneMargriet Veldhorst</i> 70
Ver weg en dichtbij	<i>Carmen Nichting</i> 73
De leukste hobby	<i>Frank Jager</i> 76

Dankwoord **81**

Leesluisterboek

Luister ik het een verhaal voor je

Zoals verteld op Golfbreker Radio

© 2017 Aat van der Harst en Roelof Meijer

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze dan ook, zonder toestemming van de uitgever en de auteur.

ISBN/EAN: 978-90-826673-0-1

Uitgever: Ventura Group BV

Redactie: Aat van der Harst en Roelof Meijer

Fotografie: Sanne Kabalt en Elise Schouman.

Ontwerp: Telvorm

Druk: New Energy Drukwerk

INLEIDING

— AAT VAN DER HARST & ROELOF MEIJER —

Wet je nog wanneer je eerste verhaal was? Eigenlijk heeft iedereen wel eens een verhaal bedacht, soms ook verteld en soms ook opgeschreven. Verhalentellers kom je minder vaak tegen en toch zijn ze er. Door de radio-uitzendingen van Golfbreker Radio op de zaterdagochtend zijn we er achter gekomen, dat er heel veel verhalentellers zijn. En heel veel soorten verhalen: persoonlijke verhalen, familie-verhalen, oerverhalen, grappige verhalen, verzonden verhalen, verhalen die raken. Radio leent zich goed voor verhalen en voor de kracht van alleen de stem. En dan is er nu ook dit boek. Zesentwintig vertellers zetten hun vertelde verhaal in verkorte vorm op papier. Daarnaast zijn al deze verhalen via podcast te beluisteren. We hopen dat je door het lezen van dit boek nieuwsgierig wordt naar hoe het verhaal klinkt met de stem van de verteller erbij. Vertelde verhalen zijn weer heel anders dan geschreven en gelezen verhalen. Mogelijk word je geïnspireerd om zelf je verhaal te vertellen, in familiekring, vriendenkring en wie weet ook een keer op een podium of in een radiostudio. Kijk naar de foto's van Elise Schouman en Sanne Kabalt met hun verhalende beelden in zwart-wit.

In de *Golfbrekertjes* geven wij een korte respons, vertellen wij wat een verhaal met ons doet of geven een korte reactie. Laat de verhalen in het boek nieuwe verhalen oproepen. Ieders verhaal doet ertoe en mag gehoord worden. Luister wij hebben een verhaal voor je!

ECHT BOOS

THJUM ARTS

GOLFBREKERTJE VAN ROELOF

'Thjum doet me terugdenken aan mijn eigen middelbare schooltijd. Ik had in de eerste klas een soort aartsvijand, op de een of andere manier konden we elkaar niet uitstaan. In de tweede klas werd hij naast mij ingedeeld.

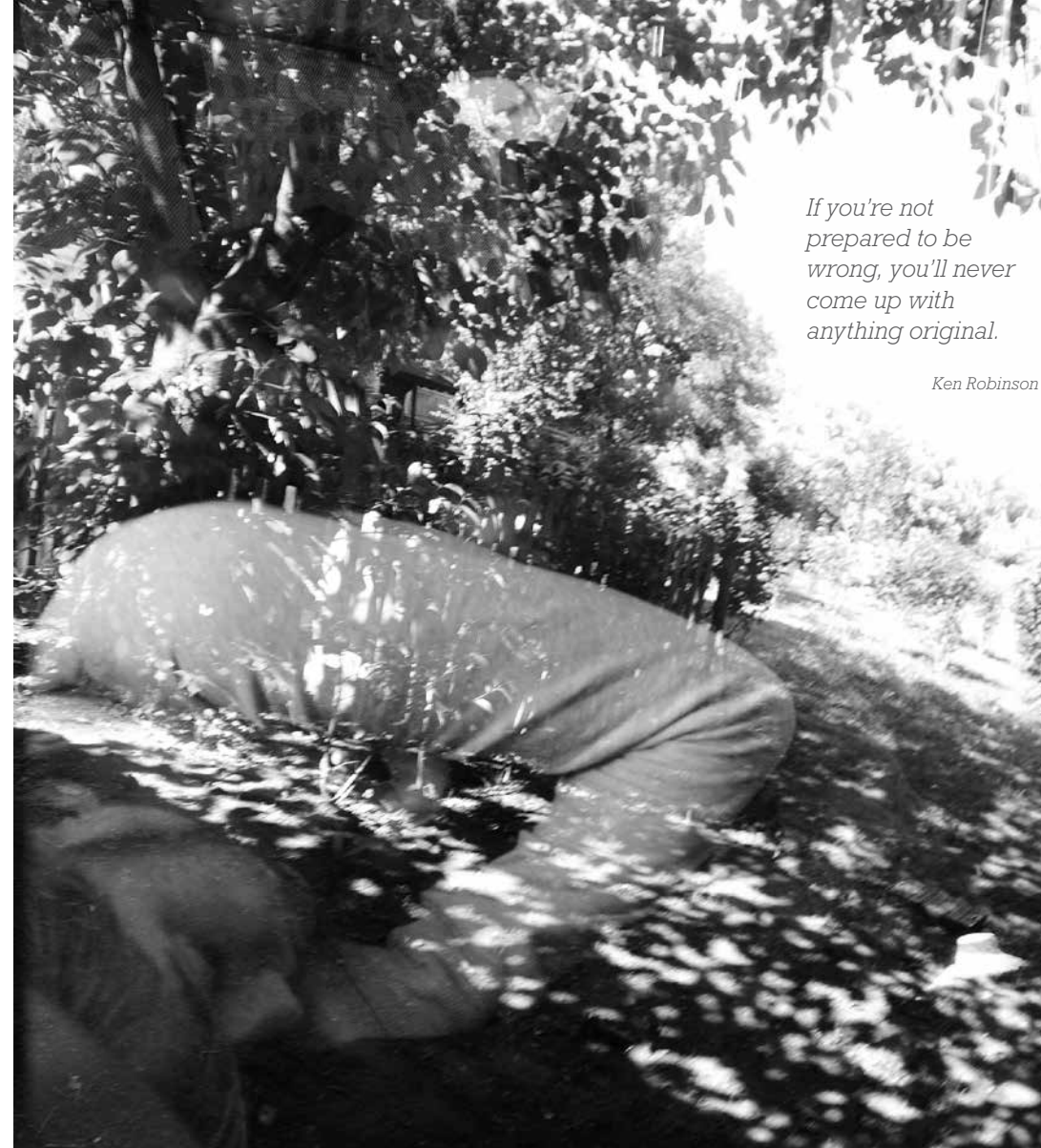
We zaten in bankjes van twee. En toch intrigeerde hij mij.

Hij maakte zijn eigen krantje; hij schreef op een aantal velletjes leuke weetjes over de school, de klas en schreef een enkel gedicht. Dat ging dan rond in de klas. Op een dag kwam het tot een uitbarsting tussen ons. We rolleborden tussen de kapstokken in de grote hal. Beiden straf. En toen, door tussenkomst van onze ouders, leerden we elkaar beter kennen: we werden vanaf dat moment de beste vrienden.'

Al op de basisschool en later ook op de middelbare school had ik een beste vriend: Jeroen. We waren totaal verschillend. Ik was een denker, een dromer en een heel rustig mannetje. Jeroen was het tegenovergestelde: hij was groter, drukker, populairder en meer extravert dan ik. Doordat ik heel klein was en een grote tas had, werd ik op de middelbare school al snel het mikpunt van pesterijen. Toch raakte dat me nooit echt diep. Daarvoor zat ik teveel in mijn eigen wereldje. Waar het verschil tussen Jeroen en mij eerder onze kracht was, werd dit op de middelbare school steeds lastiger. Jeroen deed zijn best voor mij en wilde dat ik ook bij de populaire mensen zou horen. Hij gaf me adviezen over hoe ik mijn haar moest doen en herinnerde me eraan dat mijn bergschoenen weleens aan vervanging toe waren. Maar ik was te eigenwijs om toe te geven en sloeg zijn raad bot in de wind. Zo werd het voor Jeroen steeds moeilijker om met de populaire mensen en mij tegelijk om te gaan. We groeiden meer en meer uit elkaar. Het gebeurde op een dag in de aula in de derde klas. Ik zat met een groepje een spel te spelen op de Sony-PSP, toentertijd nog een hip apparaat. Ineens kwam iemand mijn ooghoek binnengelopen: Jeroen. Hij griste de PSP uit mijn handen. In een fractie van een seconde zag ik een groep andere coole jongens achter hem staan. Toen werd het opeens zwart voor mijn ogen. Waar ik eerder nooit geraakt kon worden door pesterijen, verloor ik nu volledig de controle. Dit was niet zomaar een random domme gast die mijn PSP pakte, dit was Jeroen, een geniale vent en mijn beste vriend. Razendsnel stond ik op, en voor ik het wist gaf ik Jeroen een klap. Ik vergeet nooit de pijn die ik toen in zijn ogen zag. Hij had pijn omdat hij wist wat er ging komen. Hij wilde het niet, maar de enige manier om zijn waardigheid in de zich snel met mensen vullende aula te redden, was zijn vriend Thjum terug te slaan. Dat deed hij dan ook. Het is het enige gevecht dat ik ooit in mijn leven heb geleverd. Volgens mij is dat geen toeval: ik kan alleen echt boos worden op mensen om wie ik geef. <

If you're not prepared to be wrong, you'll never come up with anything original.

Ken Robinson

Thjum Arts is cabaretier/stand-up comedian/ verhalenverteller. In 2014 stond hij in de finale van het Griffioen Zuidplein Cabaret Festival. In datzelfde jaar stopte hij radicaal met zijn universitaire opleiding Politicologie, midden in het derde jaar. Voortaan zou creatieve en sociale ontwikkeling centraal staan in zijn leven. Hij wilde meer ontdekken dan alleen het 'denken'. Op het podium combineert Thjum dan ook op een verrassende manier gortdroge humor, dichten, rappen, dansen en inhoudelijke

filosofische betogen. Naast optreden houdt hij zich binnen en buiten zijn studie Culturele Maatschappelijke Vorming bezig met uiteenlopende creatieve projecten: theaterregie, dramalessen, evenementen organiseren, onderwijsinnovatieprojecten, projecten over 'verbinding' en het geven van workshops. Thjum grijpt aan wat goed voelt en past bij zijn passie en talent. Hij houdt van het tonen van mogelijkheden, het doen van rare dingen en het stimuleren en ontdekken van talenten en passies van andere mensen.

AAN TAFEL

ESTHER KORNALIJNSLIJPER

Samenvatting van het verhaal 'The Welcome Table' van Alice Walker.

Gepubliceerd in de verhalenbundel 'In Love and Trouble', 1984.

Dit verhaal is gebaseerd op een lied van gospelzangeres Clara Ward en

opgedragen door Alice Walker aan Sister Clara Ward.

I'm gonna sit at the Welcome Table. I'm gonna sit at the Welcome Table one of these days. Ze was in haar zondagse kleren de halve mijl van haar hutje naar de kerk gelopen en stond op de trappen naar de kerkdeur even stil. Er lag een dun laagje zweet op haar voorhoofd. Eén oude zwarte vrouw te midden van vele blanke kerkgangers. Zij keek niet naar hen. Zij keken vanuit hun ooghoeken wel naar haar. En er werd zachtjes over haar gesproken. Ze liep naar de kerkdeur waar de dominee haar probeerde tegen te houden. 'Tante, dit is toch niet jouw kerk?' Hoorde ze het wel of niet? Ze liep door en ging op de achterste bank in de kerk zitten. Handen in haar schoot gevouwen. Ogen gericht op

het kruis. *I'm gonna tell God how you treat me. I'm gonna sing and never get tired.* De blanke kerkgangers bekeken haar terwijl ze naar hun vaste plaatsen voorin de kerk liepen. Ze schuifelden onrustig op hun stoel. Er moest iets gebeuren. Uiteindelijk waren het de vrouwen die hun echtgenoten duidelijk maakten dat de kerkdienst niet kon beginnen met 'dat daar' achterin de kerk. Twee mannen liepen naar de oude vrouw toe, tilden haar ruw bij haar bovenarmen de kerkbank uit en lieten haar buiten los op de trap treden. De kerkdeur sloeg met een harde klap dicht. Binnen kon de kerkdienst beginnen. De in nieuwe kalfslederen handschoenen gevouwen handen op schoot. De blik gericht op de dominee, die preekte over Gods barmhartigheid.

Buiten keek de vrouw verward om zich heen. Ze had rustig zitten bidden en neuriën en nu zat ze hier? Ze stond op. Zou ze naar huis gaan?

In de verte zag ze iemand aankomen. Er verscheen een grote glimlach op haar gezicht. Hij? Ze herkende hem direct van de afbeelding boven haar bed waar ze elke avond haar gebeden toe richtte. Zijn witte gewaad, zijn rode mantel, zijn lange haren met een scheiding in het midden. Zijn glimlach. Ze had nooit verwacht dat ze hem in levenden lijve zou zien. Voor de kerk stond hij stil en wenkte of ze meeding. Samen liepen ze verder. Elke pas van hem waren twee passen voor haar. Glimlachend, rustig pratend en af en toe een blik gericht op de blauwe hemel liepen ze door. Verder en verder. Zonder te stoppen. *I'm gonna walk and talk with Jesus. I'm gonna sit at the Welcome Table one of these days.* <

GOLFBREKERTJE VAN AAT

'Er is nog zomer en genoeg. Wat zou het loodzwaar tillen zijn, wat een gezwoeg, als iedereen niet iedereen ter wille was. Als iedereen niet iedereen op handen droeg.'

Judith Herzberg

The body contains the (life) story as much as the brain.

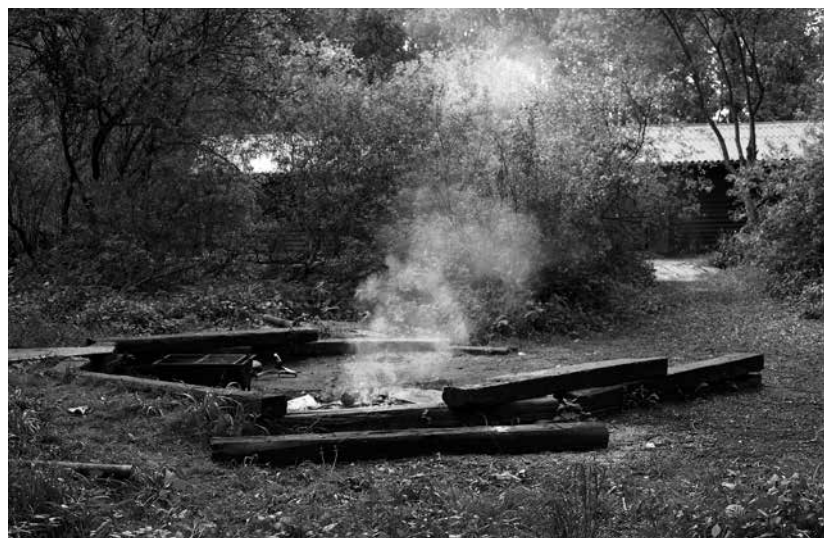
Edna O'Brien

GOLFBREKERTJE VAN ROELOF

'Mensen kunnen van alles van je afnemen, maar niet je overtuiging, niet je eigen innerlijke ik.'

Esther Kornalijnslijper – van origine dierenarts – is een zwerver met gevoel voor lijf en ziel. Als verhalenverteller heeft ze een voorliefde voor literaire, poëtische en geëngageerde verhalen, die ze op een verfijnde en zintuiglijke manier vertelt. Ze volgde de Nationale Vertelschool in Utrecht in 2008 en de Mezrab Storytelling School in Amsterdam in 2015. Ze vertelt verhalen bij levensmomenten, is

performer en is daarnaast trainer op het gebied van innerlijk luisteren en verhalen vertellen. Ze werkt met verhalen in netwerken en organisaties en is in te schakelen als verhalendokter met haar verhalenspreekuur: vertel wat op je hart ligt en krijg een verhaal als medicijn. Ze is voorzitter van de landelijke Stichting Vertellen en maakt deel uit van de werkgroep 'Zeist Vertelt' van CultuurZeist.

DANKWOORD

Graag willen wij onze dank uitspreken aan een aantal mensen en instellingen zonder wier hulp en inzet dit boek nooit tot stand zou zijn gekomen. We zijn allereerst Golfbreker Radio veel dank verschuldigd. Elke twee weken is er ruimte voor het verhaal van een verhalenverteller. Door dit op de radio te brengen en te zien en te horen wat verhalen met mensen doen, kwamen wij op het idee om de verhalen te bundelen en in boekvorm uit te geven en tevens te bewerken voor een plekje op onze website, die we speciaal voor dit project in het leven hebben geroepen.

Speciale dank zijn we verschuldigd aan Dirk Jan Roos, bestuurslid bij Golfbreker Radio, die als geluidsspecialist de uitzendingen heeft begeleid en vervolgens de verhalen bewerkt heeft tot wat ze nu zijn: prachtige podcasts. Ook Arnout Josse danken wij voor zijn inzet voor de website. Verder danken wij onze partners, Ineke en Wil, die ons hebben behoed voor tekstuele blunders en redactionele misstappen, we danken onze twee fotografen Sanne Kabalt en Elise Schouman die ervoor hebben gezorgd dat er beelden bij de verhalen zijn opgenomen, en wel zo, dat zij ruimte geven tot eigen beleving. We danken Paula Tel, die de creatieve uitdaging is aangegaan om beeld en tekst op een spannende manier met elkaar te verbinden, wat bijzonder goed is gelukt. En we danken de mensen van New Energy Drukwerk die geheel eigentijds, professioneel en zeer toegankelijk, op een menselijke manier hun rol hebben gespeeld. En dan zijn er natuurlijk ook nog de verhalenvertellers zelf: daar begint en eindigt het mee. Zonder verhalenverteller geen verhaal, zonder verhaal geen boek met verhalen. Allen heel hartelijk dank!

*Zonder
verhalenverteller
geen verhaal,
zonder verhaal
geen boek met
verhalen*

Aat van der Harst en Roelof Meijer

PODCAST

De verhalen in dit boek kennen een langere, vertelde, versie, die is terug te vinden op de website www.luisterikhebeenverhaalvoorje.nl. Met een speciale code krijg je als lezer van dit boek toegang tot de door de vertellers zelf ingesproken verhalen.

LUISTER IK HEB EEN VERHAAL VOOR JE

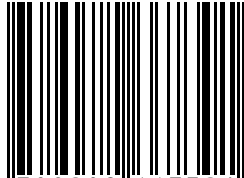
Wat maakt verhalen zo bijzonder? Dat doen de verhalenvertellers. Zesentwintig bijzondere mensen met evenzo bijzondere verhalen die je doen verwonderen, ontdekken, beseffen, beleven, leren en vermaken.

Zesentwintig verhalenvertellers in één boek. Zo veel letters in ons alfabet, zo veel levens komen voorbij. Telkens weer een nieuwe ontdekking. Beleef die levens en laat je inspireren. Verhalen zijn het leven zelf, verhalen maken je rijker. Kom en geniet!

Redactie
Roelof Meijer
ondernemer in media en finance

Aat van der Harst
wandelcoach

ISBN 978-90-826673-0-1

9 789082 667301

